

3.1.2. Den nordiske bistandsaftale

Den fælles nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst (mellem Danmark, Finland, Færøerne, Island, Norge og Sverige) har ikke artikler om bistand med informationsudveksling og inddrivelse af skattekrav.

Derimod har de nordiske lande, herunder Færøerne og Grønland, indgået en bistandsoverenskomst af 7. december 1989. Overenskomsten omfatter ikke straffesager.

Den nordiske bistandsoverenskomst omfatter ikke alene indkomstskatter, men også arve- og gaveafgifter, motorafgifter i nærmeré aftalt omfang, moms i nærmeré aftalt omfang, punktafgifter i nærmeré aftalt omfang samt socialforsikringsbidrag og lign. i nærmeré aftalt omfang.

3.1.3. OECDs og Europarådets bistandskonvention

OECD og Europarådet har udarbejdet en konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, som fra 25. januar 1988 har stået åben for de to organisationers medlemslande.

Danmark har underskrevet konventionen, der er gennemført som lov nr. 132 af 26. februar 1992.

Konventionen omfatter for tiden Danmark, Azerbajjan, Belgien, Finland, Frankrig, Holland, Island, Norge, Polen, Sverige og USA. Canada, Italien og Ukraine er ved at blive omfattet.

Konventionen omfatter ikke straffesager. Dens formål er at tilvejebringe et ensartet grundlag, hvorefter de omfattede lande kan yde hinanden bistand i skattesager. Den giver landenes myndigheder mulighed for udveksling af oplysninger om direkte og indirekte skatter, bistand med sikring og inddrivelse af skattekrav samt bistand med forkyndelse af dokumenter om skatter.

Konventionen angår både direkte og indirekte skatter.

Loven om konventionens gennemførelse bestemmer, at hvis den danske kompetente myndighed skal indhente oplysninger hos personer og selskaber m.fl. her i landet til brug for en anden stats kompetente myndighed, sker indhentningen efter reglerne i skattekontrolloven.

3.1.4. Administrative bistandsaftaler

Told- og Skattestyrelsen har i egenskab af kompetent myndighed indgået aftaler med en række lande med det formål at aftale mere præcist, hvorledes de udveksler oplysninger. Efter etableringen af en enhedsforvaltning pr. 1. november 2005 vil sådanne aftaler i fremtiden blive indgået af told- og skatteforvaltningen som kompetent myndighed.

Disse aftaler omfatter ligesom dobbeltbeskatningsoverenskomsterne ikke straffesager. Deres hovedanvendelsesområde er udveksling af oplysninger inden for området direkte skatter.

Senest har Danmark indgået aftale af 24. februar 2005 med Tyskland om gensidig bistand i skattesager, jf. bekendtgørelse nr. 11 af 29. april 2005. Herudover har Danmark indgået sådanne aftaler med Holland, Letland, Litauen, Polen, Rusland og Tjekkiet.

Rådets direktiv om beskatning af indtægter fra opsparring i form af rentebetaling (2003/48/EØF) har pålagt medlemsstaterne at indgå aftaler eller andre ordninger med Hollands og Det Forenede Kongeriges tilknyttede områder, hvorefter disse foretager automatisk udveksling af oplysninger eller opkræver kilde-skat. Direktivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 221 af 31. marts 2004. Direktivet angår ikke straffesager. På baggrund af direktivet har Skatteministeriet indgået aftaler med Guernsey, Jersey, Isle of Man, Anguilla, Britiske Jomfruøer, Cayman Islands, Montserrat og Turks and Caicos Islands samt Aruba og Hollandske Antiller. Aftalerne angår ikke straffesager. Aftalerne er offentliggjort som bekendtgørelser nr. 23-32 af 29. august 2005.

Aftalerne med Aruba, Anguilla, Cayman Islands og Montserrat medfører, at disse områder udveksler oplysninger med Danmark.

3.2. Beskrivelse af indholdet i bestemmelser om udveksling af oplysninger

Efter gældende ret indeholder de internationale hjemmelsgrundlag typisk bestemmelser om bistand i form af udveksling af oplysninger, herunder om

- at udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som de oplysninger, som en skattemyndighed indhenter til eget brug. Den anmodende stat kan dog i et vist omfang videregive de modtagne oplysninger til andre stater, som også er forpligtet af det pågældende retsgrundlag,
- at en stat ikke er forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som ikke er i overensstemmelse med lovgivning eller forvaltningspraksis i denne stat eller den anden stat, eller som ville røbe forretningshemmeligheder eller stride imod almene interesser (»ordre public«-forbehold), og
- at den kompetente myndighed i en stat er forpligtet til at indhente oplysninger, som den anden stat anmoder om, uanset at den førstnævnte stat ikke selv skal bruge oplysningerne. Den kompetente myndighed skal anvende sin egen stats regler om